

jež dle vši pravděpodobnosti při volbě polovice finanční komise obecním zastupitelstvem v první řadě budou respektovány.

Tato intence zákona, prozrazující jeho ratio, vylučuje možnost dovolati se co do výběru osob jmenovaných do komise finanční dohlédacím úřadem k podpoře opačného stanoviska analogie § 64 vol. řádu, jenž ostatně nejedná o jmenování dohlédacím úřadem, nýbrž toliko o volbě členů komisí obecních, jež přísluší obecnímu zastupitelstvu.

Z úvah těchto bylo naříkané rozhodnutí jako zákonu odporující dle § 7 zákona o správním soudě zrušiti.

Č. 522.

Volební právo do obcí (Čechy): * Svolání schůze obecního zastupitelstva k volbě obecního starosty dle § 59 zák. ze dne 31. ledna 1919 č. 75 sb. z. a n. děje se co do formy dle předpisu vysloveného v § 2 zák. ze dne 7. února 1919 č. 76 sb. z. a n., kterým byla zachována zásada obligatorního osobního pozvání všech členů obecního zastupitelstva pod sankcí neplatnosti usnesení (§ 42 zák. ze dne 16. dubna 1864 č. 7 z. z.).

(Nález ze dne 15. září 1920 č. 8468.)

Věc: Alois Šteffl ve Vinci (adv. Dr. Vrat. Teklý z Ml. Boleslavi) proti zemské správě politické v Praze (za strany účastněné adv. Dr. J. R. Kliment z Prahy) stran volby starosty, náměstka a obecní rady ve Vinci.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Podle vyhlášky okresní správy politické v Ml. Boleslavi ze dne 11. listopadu 1919 čís. 33351 byla na základě § 59 obecního řádu volebního svolána schůze obecního zastupitelstva ve Vinci na den 19. listopadu 1919 o 12 a půl hod. odpoledne k volbě starosty, náměstků a členů obecní rady.

Usnesením téže politické správy ze dne 13. listopadu 1919 k čís. 33351 byla tato schůze odvolána a starostovi obce uloženo, aby to podle § 2 zákona ze dne 7. února 1919 čís. 76 sb. z. a n. veřejně vyhlásil a o tom všechny členy obecního zastupitelstva vyrozuměl.

Protože toto usnesení došlo do Vince až dne 19. listopadu 1919 po poledni a starostou obce teprve o 5. hodině odpolední otevřeno bylo, konala se výše uvedená schůze obecního zastupitelstva za účastenství 8 členů jeho a byly při ní volby vykonány, jak bylo na pořadu schůze.

Proti této volbě podal stěžovatel námitky, ve kterých mimo jiné uvedl, že on a ostatní 3 příslušníci volební skupiny československých národních socialistů se přede dnem volby informovali u okresní politické správy a tam jim bylo sděleno, že ustanovená schůze k volbě starosty a členů obecní rady se konati nebude, pročež se dne 19. listopadu 1919 k volbě nedostavili. V tom spatřovaly námitky důvod neplatnosti volby.

Naříkaným rozhodnutím zemské politické správy byly námitky zamítnuty.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podaná namítá, že schůze nově zvolených členů obecního zastupitelstva nebyla po zákonu svolána a že jest proto neplatná.

Nejvyšší správní soud rozhoduje o této stížnosti, řídil se těmito úvahami:

§ 59 zákona ze dne 31. ledna 1919 čís. 75 sb. z. a n., který jedná o svolání nově zvolených členů obecního zastupitelstva k volbě starosty, náměstků a obecní rady, neobsahuje žádného bližšího ustanovení o formách tohoto svolání, až na to, že stanoví, aby schůzi svolal dohlédací úřad. Jest proto za to míti, že jest při něm šetřiti předpisů daných o svolání schůzí obecního zastupitelstva vůbec, neboť nelze předmět schůze k volbě starosty a obecní rady pokládati za méně důležitý a vážný, nežli jsou předměty usnášení jiných schůzí obecního zastupitelstva. V tom směru pak předpisuje § 2 zákona ze dne 7. února 1919 čís. 76 sb. z. a n., že konání schůzí obecního zastupitelstva s označením místa, dne a hodiny, jakož i program musí býti — mimo zákonem stanovené osobní pozvání v š e c h členů — způsobem v místě obvyklým veřejně vyhlášeno. Tímto předpisem u srovnání s § 27 téhož zákona byl tedy v platnosti zachován předpis o osobním svolání všech členů obecního zastupitelstva obsažený v § 42 obecního řádu pro Čechy ze dne 16. dubna 1864 čís. 7 z. z. a o následcích zanedbání tohoto předpisu. Tento paragraf ukládá, aby ke schůzi obecního zastupitelstva byli písemně pozváni v š i c h n i členové jeho a schůzi, ke které takové pozvání chybí, prohlašuje za nezákonnou a usnesení v ní učiněná za neplatná. Není sporno a naříkané rozhodnutí to výslovně konstatuje, že volební skupina československých socialistů, sestávající ze 4 členů obecního zastupitelstva — stěžovatel jest mezi nimi — obdržela ještě před volbou ú ř e d n í vyrozumění o tom, že volba na den 19. listopadu 1919 určená byla dohlédacím úřadem odvolána a následkem toho se nesúčastnila volby. Tímto úředním vyrozuměním bylo odvoláno pozvání oněch 4 členů obecního zastupitelstva ke schůzi na den 19. listopadu 1919 a nastal právní stav, jako by tito členové pozvání ke schůzi vůbec nebyvali obdrželi. Tím se stalo, že nebyli ke schůzi té pozvání všichni členové obecního zastupitelstva, což má dle § 42 ob. řádu pro Čechy za následek, že schůze ta není po zákonu a usnesení v ní učiněná jsou neplatna. Když tento předpis zákona vyřknul absolutní nezákonnost takové na nedostatečném pozvání členů spočívající schůze a neplatnost jejích usnesení, nemůže býti dále uvažováno o meritu usnesení těch a o tom, jaký výsledek jednání na schůzi by byl, kdyby se byli nepozvaní členové obecního zastupitelstva schůze k volbě starosty a radníchúčastnili.

Z vyložených motivů dospěl nejvyšší správní soud k přesvědčení, že naříkaným rozhodnutím porušen byl zákon, pročež je zrušil po rozumu § 7 zákona o správním soudě.

Č. 523.

Hospodářská správa obce: I. Změna v obsazení obecního zastupitelstva nezakládá právo nového zastupitelstva, aby bralo v odpor rozhodnutí vyhovující návrhu dřívějšího zastupitelstva. — II. Poplatník obce jest oprávněn podat stížnost i k nejv. správ. s. do rozhodnutí zem.